

dragspligt for et bestemt tidsrum, der ikke kan overstige 10 år. Denne begrænsning i adgangen til at pålægge tidsbegrænset bidrag blev indført ved en ændring af ægteskabsloven i 1989.

Afgørelser efter den nævnte bestemmelse i ægteskabslovens § 50, stk. 1, træffes efter bestemmelsens stk. 2 under hensyn til, i hvilket omfang den, der ønsker bidrag, selv kan skaffe sig et efter sine livsvilkår tilstrækkeligt underhold, og hvorvidt den anden part efter sine økonomiske forhold og de øvrige omstændigheder formår at udrede bidrag.

Endvidere tages der hensyn til ægteskabets varighed, ligesom der kan tages hensyn til, om den, der ønsker bidrag, har behov for støtte til uddannelse eller lignende.

Efter retspraksis pålægges der normalt kun bidragspligt uden tidsbegrænsning, hvis ægteskabet har været i 20 år eller mere. Har ægteskabet været af kortere varighed, kan det dog komme i betragtning, om - og i givet fald hvor længe - ægtefællerne har levet sammen før ægteskabet. Der lægges endvidere bl.a. vægt på den bidragsøgendes helbredsforhold, uddannelses-situation og kontakt med arbejdsmarkedet.

Bidragspligt uden tidsbegrænsning er typisk pålagt i sager, hvor der ikke er en realistisk mulighed for, at den, der ønsker bidrag, vil kunne forsørge sig selv ved arbejde. Det kan f.eks. være tilfældet ved langvarige ægteskaber, hvor den pågældende har været hjemmearbejdende og uden kontakt med arbejdsmarkedet, eller hvor vedkommende på grund af sygdom er ude af stand til at påtage sig arbejde eller kun vil kunne arbejde i begrænset omfang.

Efter ægteskabslovens § 53, stk. 1, kan en ved dom truffet afgørelse om ægtefællernes bidragspligt - herunder tidsbegrænset bidragspligt - ændres ved en ny dom, såfremt væsentlige forandrede forhold og særlige grunde i øvrigt taler for det. Endelig bortfalder bidragspligten efter § 51, når den berettigede indgår nyt ægteskab, eller en af ægtefællerne afgår ved døden.

Særligt med hensyn til bidragets størrelse gælder, at denne efter den ovenfor nævnte bestemmelse i ægteskabslovens § 50, stk. 1, fastsættes af statsamtet. Det sker navnlig på grundlag af den bidragsøgendes behov for bidrag og den bidragspligtiges mulighed for at betale bidrag. Der lægges særligt vægt på parternes aktuelle indkomstforhold.

Hvis forholdene ændres, kan parterne søge statsamtet om forhøjelse eller nedsættelse af bidraget. Er der pålagt bidragspligt uden tidsbe-

grænsning efter ikrafttrædelsen af den omtalte lovændring i 1989, vil statsamtet efter anmodning fra den bidragspligtige normalt lade bidraget aftrappe og herefter bortfalde, når der er betalt bidrag i en periode, som overstiger ægteskabets varighed.

Til spørgerens orientering vedlægges kopi af Justitsministeriets besvarelse af 8. februar 2000 af spørgsmål nr. S 1282 fra medlem af Folketinget Inge Dahl-Sørensen (V). (Ikke optrykt her).

Spm. nr. S 1480

Til justitsministeren (10/2 2000) af:

Else Winther Andersen (V):

»Vil ministeren uddybe, hvorvidt der forefindes muligheder for at få taget en ægtefællebidrags-sag op igen, såfremt de økonomiske vilkår ændrer sig for henholdsvis den ægtefælle, der modtager ægtefællebidraget og/eller den, der betaler?«

Svar (23/2 2000)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. S 1479

Spm. nr. S 1481

Til justitsministeren (10/2 2000) af:

Else Winther Andersen (V):

»Vil ministeren forklare, om der altid sættes en tidsbestemmelse, f.eks. livsvarig, på tildelingen af ægtefællebidrag, og vil ministeren tillige, såfremt dette ikke er tilfældet, erklære, hvornår ordningen i så fald kan/skal ophøre og med hvilke begrundelser?«

Svar (23/2 2000)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. S 1479.